

Nr. 15

19. júlí 2020

80. árg.

Sig „Gud vælsigni teg“

„Legg navn mítt á ísaelsmenn, so skal eg vælsigna teir.“

4. Mós. 6,27.

Guds orð er sprænfullt av lívi, vísdómi, sannleika, kraft og av ónýttum möguleikum. Tá ið Hann skapaði heimin, segði Hann heilt einfalt: „Verði ...“ Hvørt orð Hann sigur – hevur í sær megina at skapa tað, Hann sigur. Hvørt lyfti, Hann gevur, goymir í sær fræini at uppfylla hetta lyftið. Fræini hava eina fastlagda „árstíð“, har tey bera frukt í lívi tínum, og tá ið tey verða vatnað við álitisfullari bøn, og tú stendur fastur á orði Hansara, meðan tú bíðar eftir Hansara røttu løtu – so kunnu Orð Hansara ikki svíkja.

Tá ið tú skilir henda sannleikan, verða orðini „Gud vælsigni teg“ av sonnum ómetaliga sterk! Tá ið vit siga fram hesi orð, verða Guds signingar leyslatnar og loystar niður yvir okkara lív. Tá ið tú sigur: „Gud vælsigni teg,“ stuðlar Gud tær. „Tá ið tú vælsignar ... fólk ... í mínum navni, vil eg sjálvur vælsigna tey.“ So um tú vilt vælsigna tíni kær, sig so hesi signingarorðini yvir tey: Harrin vælsigni teg og varðveiti teg! Harrin lati andlit sítt lýsa yvir teg og veri tær náðigur! Harrin lyfti upp ásjón sína yvir teg og gevi tær frið.“ (Vers 24-26).

Um tú spyrst onkran: „Hvussu hevur tú tað?“ so er tað ein fólkalig málbering og vísir, at tú ert umhugsin. Og tá ið tú sigur: „Mítt ynski er, at dagurin má gerast tær góður,“ so meinar tú tað av sonnum. Men tá ið tú sigur „Gud vælsigni teg,“ og skilir bíbilska týðningin av hesum orðunum, kann Guds signing broyta lívið hjá hesum fólk!

„...et Ord til Dagen“ - Effie Campbell umsetti.

Tá ið sjamanurin sá eitt Jesu undur

Hvat er ein sjamanur? Fremmanda Orðabókin sigur: „Andamanari, persónur, sum stendur í samband við andarnar hjá teimum deyðu, kann gerast púra hamskiftur, lata sálina fara á ferð, fáa boð frá gudunum, spáa, grøða o.a. Sjamanisman er kend frá upprunafólkinum í Sibiria, Miðasia, Grønlandi, Norðuramerika.“

Fyri at siga tað stutt, so letur sjamanisturin seg upp fyri teimum illu andunum. Sovorðið er sera vandamikið, og vit skulu halda okkum langt burtur frá slíkum.

Shantos var føddur í eini hindufamilju í Nepal. Tey høvdu verið sjamanar í fleiri ættarlið. Shantos varð upplærður í sjamanistiskari siðvenju at viðgera sjúkur og annað, fólk vildu hava hjálp fyri. „Eg var sjamanur í yvir 30 ár. Eftir at eg giftist, gjørdist kona mín sjúk, og vit trúðu, at hon var plágað av einum illum anda. Sum sjamanur var tað mítt arbeiði at viðgera hana, men kona mín batnaði ikki, hon versnaði bara.“

Kona Shantos varð innløgð á sjúkrahúsið. Í Nepal er siðvenja, at sjúklingarnir mugu hava onkran í familjuni við, sum skal geva teimum mat og ganga teimum til handa, meðan tey eru har. Hjúnini fingur ongan stuðul frá familjuni, og børnini liðu undir hesum. „Av tí at eg mátti vera á sjúkrahúsinum hjá konu míni, fekk eg ikki arbeið ella vunnið mær pening, so støðan bara versnaði. Tað gjørdist so ringt, at vit næstan ikki vistu, hvat ið vit skuldu eta. Vit máttu gjalda húsaleigu, sjúkrahúsupphald og aðrar fastar útreiðslur, so alt var um at fara í sandasor hjá okkum, og vit vóru púra strongd.“

Men á sjúkrahúsinum var ein trúboðari frá Troens Bevis. Hann vitnaði fyri konu Shantos og gav henni brævaskeiðið „Nýggja lívið“. Hann segði, at Gud kundi loysa trupulleikar teirra og geva teimum styrki og mót.

„Ein leygardag fóru eg og konan við trúboðaranum yvir í kirkjuna. Har bóðu prestur, leiðararnir og hini trúgvandi fyri konu míni. Tá ið tey góvu tí illa andanum boð um at fara úr konu míni í Jesu navni, datt hon niður á gólvið. Men meinigheitin helt á at biðja fyri henni, og tá ið hon kom til sín sjálvs, var hon púra frísk. Fyri fyrstu ferð í mong ár var hon normal. Vit kundu næstan ikki trúgva okkara egnu eygum!“

Hjúnini ganga nú fast í meinigheitini. Tey eru komin ígjøgnum royndirnar. Tey standa seg peningaliga, og børnini elska at ganga í sunnudagsskúla.

„Hetta er tað størsta undrið, sum vit nakrantíð hava sæð! Sama dagin tóku konan og eg ímóti Jesusi sum Frelsara. Um vit samanbera lív okkara við, hvussu tað var fyrr, síggja vit, at Jesus hevur vælsignað okkum á øllum økjum. Gud eigur alla æruna!“

Effie Campbell umsetti.

Guds bankandi hjarta

Sanna Hammer arbeiðir innan ein trúboðarafelagsskap, sum nevnist YWAM (Youth With A Mission), hesin felagsskapur arbeiðir kring allan heimin. Norðmenn kalla sín felagsskap „Ungdom i oppdrag“, og her í Føroyum eitur hann „Ung í trúarverki“.

Sanna arbeiðdi í slumminum í Manila, høvuðsstaðnum í Filipsoyggjum. Her liva gøtubørnini úti á teimum veldigu ruskdungunum. Fyri at geva okkum ein mynd av, hvussu tey arbeiða, greiddi hon frá tveimum heilt lítlum børnum, sum hon hevði arbeiðt við. Tað eina var ein genta. Hon stardi tómt út í luftina, sum var hon ein standmynd. Sanna bar hana á bringu síni, fyri at hon kundi merkja hjartaslátturin hjá Sonnu og fáa hita frá henni. Hetta vardi út móti einum ári, men tá var lív komið í lítlu gentuna. Í dag er hon gift og hevur børn, og Sanna hevur samband við hana enn. Tað sama var við einum lítlum dreingi. Pápin var farin so illa við honum og bukað hann sundur og saman. Hann fekk somu viðgerð frá Sonnu sum smágentan. Hann er eisini giftur, hevur børn og hevur samband við Sonnu.

Guds faðirhjarta bankar eisini fyri okkum. Vit mugu biðja Harran um, at vit mugu halda okkum so nær honum, at hansara mynd má endurspeglast í okkum og út til okkara medmenniskju. Vit lesa um lærusveinin Jóhannes, at hann legði seg upp at Jesu barmi, tá hann skuldi spyrja Jesus um nakað. (Jóh. 13,25).

OM (Operation mobilisation), sum er ein annar felagsskapur, arbeiðir ikki bara á landi, men eisini umborð á skipum, sum sigla frá býi til bý. Á hesum skipum eru skurðstovur og tannlæknastovur. Ein kona einastaðni í Afrika var blind. Hon

varð ferd umborð á eitt av hesum skipum, og læknarnir sóu, at hon kundi fáa sjónina aftur við skurðviðgerð. Á tann frøi, tá ið hon fyrstu ferð sá børn síni. „Junglutrummurnar“ virka skjótt, tíðindini spreiddast sum eldur í turrum hoyggi. Ein onnur blind kona frætti hetta, og hon hugsaði, at tá hin var blivin frísk, so kundi hon eisini fáa sjónina aftur. Men tá ið læknarnir høvdu kannað hana, sóu teir, at har kundu teir einki gera. Tey trúgvandi umborð slerdu so ring um hana og fóru at biðja. Í einum nú fekk hon sjónina aftur. Lov og prís.

Arbeiðið, sum OM ger, er eitt veldugt arbeiði, men skipini og amboðini slítast, og í langa tíð høvdu fólkin biðið Gud geva sær eitt nýtt skip. Á einum mæti í Manchester greiddu tey frá hesum trupulleika. Eftir mætið kom ein kona fram. Hon er ríkasta konan í Onglandi eftir Elisabeth drotning. Hon skrivaði ein kekk, og henda upphæddin var nóg mikið fyri nýggja skipið og øll tólini umborð. Latið eisini okkum stuðla Harrans verki. „Tann, ið ger miskunn móti hinum fátæka, lænir Harranum, og Harrin skal lona honum tað góða, ið hann ger.“ Orðt. 19,17.

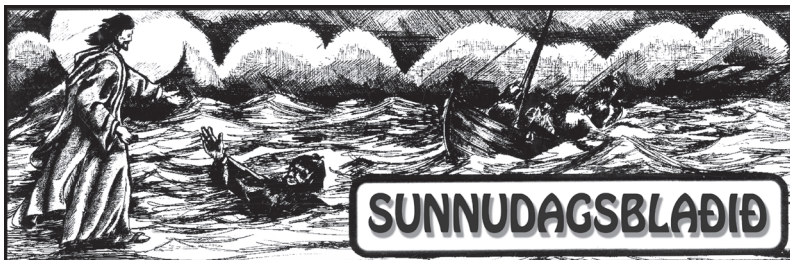
Effie Campbell.

Guds timing

Ein kona greiddi mær soleiðis frá:

Sum smágenta gjørdist eg vinkona við eina aðra gentu í flokkinum. Vit hildu saman øll árini, eisini eftir at vit báðar fóru til Danmarkar at fáa okkum útbúgving. Seinni flutti eg aftur til Føroya, men hon bleiv verandi niðri. So gjørdist hon ógvuliga sjúk av krabba, og tá varð hon flutt aftur higgar og líka á Landssjúkrahúsið. Eg fór út at vitja hana og setti meg við songarstokkin. Eg tók í hond hennara og fór spakuliga at syngja sálmar, sum vit kendu frá ungum av. So sang eg „*Góða mamma, eg vil sova*“. Aftaná bað eg Faðirvár. Tá ið eg segði „*Amen*“, snaraði hon høvdið, og kjálkin datt niður á koddan. Hon hevði drigið sín síðsta andadrátt. Hatta var av sonnum Guds timing. Hansara tíðarfesting var perfekt. Hon livdi so leingi, bønin varð biðin. Amen í bønini var amen fyri lívi hennara.

e.c. ums.

Nr. 16

2. august 2020

80. árg.

Tú mást skilja, at Gud er tín himmalski Faðir

„Teir skildu ikki, at hann talaði um faðirin við teir.“ Jóh. 8,27.

Trúgvandi fólk á Jesu dögum skiltu ikki, at Gud skuldi vera sum ein faðir. Tað, at hann var harri, kongur, dómari – tað skiltu tey – men ikki Faðir. Skriftirnar hjá teimum, Gamla Testamenti, talaðu bara nakrar fáar ferðir um Gud sum ein Faðir, meðan Nýggja Testamenti nevnir tað fleiri hundrad ferðir. Jesus segði sjálvur: „Eingin kennir Faðirin uttan Sonurin og tann, sum Sonurin vil opinbera hann fyri.“ Matt. 11,27.

Sannleikin er, at Gud var ein gáta fyri tey, til Jesus opinberaði Faðirin fyri teimum. Og mong okkara skilja ikki enn Guds leiklut sum Faðir og tær ríku signingar, vit hava í honum. Faðir - Guds alfevnandi navn – fevnir um alt, sum tú nakrantíð fert at fáa brúk fyri, og júst tað, hann føkir fyri tær.

Hann fevnir um allar teir eginleikarnar, sum tann allarbesti pápin, tú kanst hugsa tær, hevur. Alt tað, sum ein eygur og kærur faðir vil gera fyri sitt treingjandi barn, vil tín himmalski Faðir gera fyri teg – og meir afturat. Tá ið vit fyrst viðurkenna Gud sum okkara Faðir, hvørvur okkara ótti, tí vit síggja, at allir okkara tørvir ganga út.

Jesus segði: „Ber ei ótta, tú fylgið lítla, tí at væl hevur tað líkað faðir tykkara at geva tykkum ríkið!“ (Luk. 12,32). Tað gleðir Gud at geva tær himinsins ríkið! Hví? Tí hann elskar teg líka nógv, sum hann elskar Jesus!

Í Jóhannes 17,23 bað Jesus, at tú mást hava álit á hesum, at „tú (Gud) hevur sent meg, og at tú hevur elskað teir, eins og tú

hefur elskað meg.“ So lít at Gudi sum tínum Faðir og far undir at liva sum barn hansara – og gleð teg um fyrimunirnar við tí skyldskapinum. Ef. 2,19: „So eru tit tá ikki longur fremmandir og útlendingar, men tit eru samborgarar við hinum heilagu og Guds húsfólk.“

„... et Ord til Dagen“
Effie Campbell umsetti.

Koyriætlanin er álítandi!

Uffe Nissen

Fyri nøkrum árum síðani stóð eg eitt myrkt vetrarkvöld og bíðaði eftir bussinum einastaðni uppi í Vendsyssel – í tí mest oydna og óbygda landslagnum, sum hugsast kann. Vindurin hvein beint ígjøgnum mønu og merg, og tað var bølamyrkt, og eg var púra einsamallur í kuldinum og myrkrinum. Um tað ikki hevði verið fyri kilometursteinin við síðuna av mær, kundi tú hildið, at tú vart staddur á einari fjarari klótu. Tann kavaklæddi bøurin líktist næstan mánanum, og sum tíðin gekk, gjørdist eg alt meira sannførdur um, at um tað var nakrastaðni í allari verðini, har tað ongantíð á ævini fór at koma ein bussur, so var tað her!

Og so hendi undrið kortini. Langt burturi hoyrði eg motorin brumma, og gjøgnum kavarokið skinu tvær stórar lyktir upplívandi fram úr myrkrinum. Alt í einum var hann har – ein stórir reyður bussur, fyltur við ljósi, hita og livandi menniskjum!

Tað var so undurfult eftir hesa longu bíðitíð í myrkrinum og einseminum, og eg segði glaður og lættur um hjartað við bilføraran: „Eg var mín sann líka við at halda, at tú als ikki fórt at koma!“

Hann flenti so hjartaliga og segði: „Tá ið tað stendur í koyri-ætlanini, at eg komi, so komi eg!“

Og tað var okkurt innan í mær, sum segði Halleluja! Hetta minti meg um eina aðra koyriætlan, sum eingin annar enn Himmalsins Gud hevur skrivað út. Eisini hann hevur avgjørt eina stund, har himmalbussurin kemur eftir teimum, sum bíða eftir honum og hava ferðaseðil: Øll menniskju í øllum londum, sum hava tikið ímóti Jesusi Kristi í sínum hjarta, og hava fingið Heilaga Andan sum pant upp á tað æviga lívið, bíða nú eftir, at Jesus fer at koma aftur, sum hann hevur lovað og føra tey heim

til ljósins og vakurleikans ríki. Hann hefur sagt það – tí verður það so! Uttan mun til hvussu leingi vit bíða – uttan mun til um vit standa í vetrarkulda ella summarsólskini í okkara dagligu kringumstøðum. Hann kemur!

„Hjarta tykkara verði ikki óttafult! Trúgvíð á Gud, og trúgvíð á meg! Í faðirs míns húsi eru mangir bústaðir. Var það ikki so, hevði eg sagt tykkum það; tí at eg fari burtur at tilbúgvast stað fyri tykkum. Og tá ið eg eri farin burtur og havi tilbúgvast stað fyri tykkum, komi eg aftur og skal taka tykkum til mín, til tess at har sum eg eri, skulu tit eisini vera!“ Jóh. 14,1-3.

Soleiðis segði hann sjálvur við vinir sínar það síðsta kvøldið, áðrenn hann leið deyðans kvøl og pínu. Mundi nakar í einari slíkari stund andlit til andlits við deyðan funnið uppá at logið fyri fólk?

Nei, „... líkasum hann hevði elskað sínar egnu, sum vóru í heiminum, soleiðis elskaði hann teir líka til endan.“ Jóh. 13,1.

Það er einki í verðini, sum er meira vist enn Jesu afturkoma fyri at taka børn síni heim – það er meira vist, enn at það kemur ein nýggjur dagur í morgin!

Hevur tú hugsað um álvaran í hesum? Kanska hevur tú ferðaseðilin í lagi til himmalbussin, men tú ert móður av at bíða og ert farin burtur frá steðgistaðnum, sum er Guds orð, sum tað livir í meinigheitini.

Kvika tær aftur! Tann styttra bíðitíðin er eftir!

Effie Campbell umsetti.

Hann talaði, og so varð það, hann beyð, og so tað stóð

Gunnar Andås

Guds orð hevur havt eitt høvuðspláss gjøgnum alla søguna. Tá ið Gud skapti verðina, skapti hann hana við orði sínum. „Gud segði: „Verði ljós!“ Og það var ljós.“ Sálmaskaldið sigur: „Hann talaði, og so varð það, hann beyð, og so tað stóð.“ Sálm. 33,9.

Men Gud hevur ikki bara skapt alt og sett það í gongd fyri síðani at lata það hurra runt og ansa sær sjálvum. Nei, hann heldur enn allari verðini uppi og gevur henni nýggja orku við sínum skapandi og lívgevandi orði.

Vit kenna ta somu skapandi megina aftur í Jesu talu. Hann sigur við hin spítalska: Verð reinur. Og við storm og aldur sigur hann, at tey skuldu vera still, og so varð það so.

Eftir orðum Jesusar fekk Pætur dirvi at stíga út úr bátinum og ganga eftir vatninum. Tá ið forstøðumaðurin fyri samkomuhúsið, Jairus, hevði mist dóttur sína, talaði Jesus áræði inn í pápan, og eftir orðum Jesusar kom lívið aftur inn í dóttur hansara.

Tað var henda kraftin í Jesu orðum, sum herhøvdingin hevði givið sær far um, tá ið hann segði við Jesus: „Sig bert eitt orð, so verður drongur mín frískur.“

Jesus sá einaferð eina konu, sum hevði havt ein veikleiks anda í átjan ár. Jesus segði við hana: „Kvinna, tú ert loyst frá veikleika tínum!“ Í stundini rættist hon upp.

Somuleiðis kallar hann hin deyða Lázarus út úr grøvini, og eftir Jesu orðum máttu deyðakreftirnar sleppa takinum, og Lázarus reis upp aftur.

Sami Jesus segði, áðrenn hann fór avstað hiðani: „Mær er fingið alt valdið í himli og á jørð“ – hann segði eisini, at hann vildi vera við okkum allar dagar, so leingi sum henda verð stendur.

Hesin Jesus, sum kallar og umskapar so mong lív, hann broytir enn mannalív, familjur, bygdasamfeløg og tjóðir, har hann sleppur framat við sínum máttmikla orði.

Ein dag í uppreisnini skal hann, sum kallaði Lázarus út úr grøvini, eisini kalla øll tey deyðu í Kristusi út úr grøvum teirra. Tá rópar hann ikki bara á Lázarus, men hann rópar á øll tey, sum eru deyð í trúnni á Kristus. Tey skulu tá rísa upp fyri altíð at liva við Kristusi.

Effie Campbell umsetti.

Verðin er so nógv meir enn Trump, Brexit og EU. Gud hevur eina ætlan og arbeiðir handan alt, sum vit menniskju kunnu finna uppá, sum førir til fløkjur og kreppur. Men Jesus er vegurin, sannleikin og lívið. Hetta er heimsins týðningarmesti boðskapur! Hesin vegurin leiðir fram til ferðamálið, har øll eru boðin til tryggleika og ævigt lív í samljóð við KÆRLEIKAN sjálvan.

e.c. ums.

Sunnudagsblaðið er eisini at finna á alnetinum á donskum og enskum. Sigið skyldfólki og vinum í útlondum frá hesum. Adressan er: www.jesus4all.dk